

SYLWIA BANASIK-SMULSKA, POPŁYNEŃ TAM

Krzyczałam stojąc na skale
a po chwili przyszła śmierć
echo, które stworzyłam pochłonał ostatni wdech
mój głos lawinę zesłał co porwała go w dół
w otchłani dno

kim była ta kobieta
nie wiem
nie jestem pewna
być może mną?

i wiem, że jedyne co mogłam zrobić to
falować
i złączyć się z oceanem

popłynę tam bez ciebie
już nawet nie z sobą
popłynę tam w dobrych myśli
przestworza, utartą srogą
popłynę tam
nich nie pyta nikt nigdy: dlaczego?
popłynę tam
zostanę na zawsze

popłynę tam
powrotów szczęśliwych nie będzie
popłynę tam
połysk kropli już wysechł na rzęsie
popłynę tam
bo nasze ciała już pachną nonsensem
popłynę tam
zostanę na zawsze